

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI

BARTOLOMEJ

ROČNÍK VIII.

ČÍSLO 4

APRÍL 2000

POŽEHNANÉ VEĽKONOČNÉ SVIATKY

NECH ROZJÍMANIA NAD
KRÍŽOVOU CESTOU TVOJHO
mystického
TEĽA – Cirkvi,
ZANECHAJÚ V NAŠICH
dušiach
TRVALÚ STOPU,
spojenú
s OSOBNOU
spoluúčasťou
NA DARE
vykúpenia.

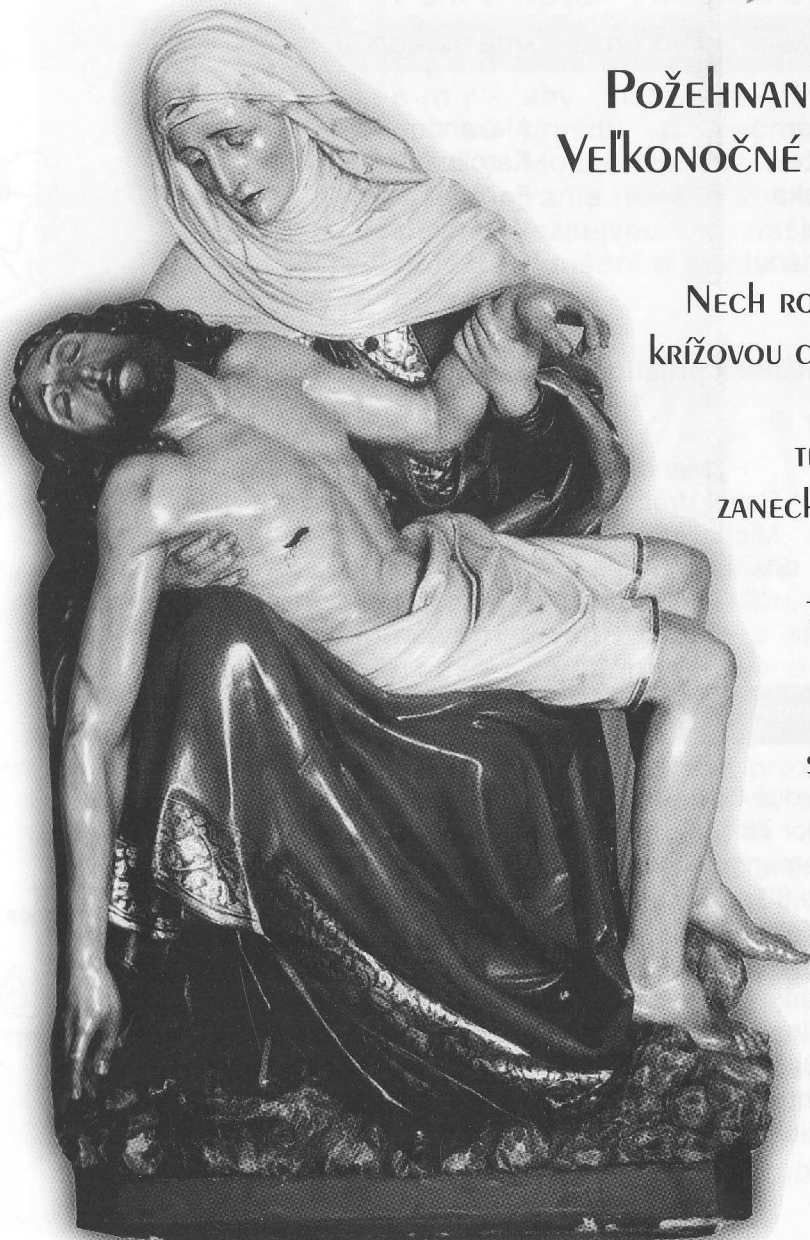

Foto: Pietá
kostola
sv. Bartolomeja

FARSKÁ KRONIKA OD 11. 2. 2000 DO 10. 3. 2000

Do farského spoločenstva sme sviatosťou krstu prijali:

Adam Pekár
Patrik Janček
Daniel Hupka
Július Palaj
Marek Florián

Alexandra Komáromiová
Karolína Kubincová
Farnosť Zapotôčky:
Viktória Cachovanová

Blahoželáme k prijatiu sviatosti manželstva

Mário Martiš a Silvia Sičová
Pavel Vrábel a Veronika Červenáková
Michal Marek a Katarína Chrenková
Stanislav Šujan a Vladimíra Lajčiaková
Peter Haľama a Daniela Boboková

S kresťanskou nádejou na stretnutie vo večnosti sme sa rozlúčili so zomrelými:

Kazimír Kardoš 68 r.
Jozef Šandor 78 r.
Margita Kremenová 84 r.
Štefan Mišo 60 r.
František Meliško 80 r.
Anna Tóthová 68 r.
Sr. M. Štefánia Behancová, FDC 86r.
Sr. M. Kristína Plavcová, FDC 75 r.
Ing. Tibor Baška 72 r.
Alžbeta Buntová 86 r.
Michal Mečiar 80 r.

Jozef Grimel 49 r.
Štefánia Záňová 85 r.
Ján Bitara 93 r.
Jozef Perniš 74 r.
Jaroslav Cíger 1r. dieťa
Imrich Putera 67 r.
Štefan Šandor 63 r.
Dušan Filo 45 r.
Július Klinec 80 r.
Anna Hajdúchová 89 r.
Jozef Baniar 75 r.

Odpočínanie večné daj
dušiam, Pane ...

Slová žiša, ktorý bol ukrižovaný.
vyslo- Niet ho tu, lebo vstal, ako po-
vené vedal.“ (Mt 28, 5-6)
tesne Ježiš Kristus, náš prvorodený
pred brat, nás predišiel a vrátil sa,
smr- aby nám zvestoval veľkú
tou sú pravdu o večnom živote.
v ždy Možno, že táto chvíľa očaká-
mimo- vania nového života je najdô-
riadne ležitejšou v našej histórii,
dôleži- v tušení a hľadaní novej ces-
t é . ty.

Z Ježišovej hrude sa v posledných minútach Jeho života dralo von slovo “odpustenie“. Nebola to prosba o amnestiu, ale odpustenie pre tých, ktorí Ho križovali. Veľkonočné tajomstvo je veľkým tajomstvom lásky. Ježiš Kristus je riešením každého človeka, každej bolesti a každej smrti. A bolo by veľkým omylom definitívne zostať stáť pri jeho hrobe. Podobným omylom by bolo urobiť konečnú bodku pri hrobe ktoréhokoľvek človeka. Ježišova história v hrobe nekončí. Tam len prestáva každá bolesť a nastáva hlboké, veľké ticho.

Ženy prichádzajú balzamovať Ježišovo telo. Ani ich nenapadlo, že tam nebude. Potom sa im anjel prihovril: „Vy sa nebojte! Viem, že hľadáte Je-

NÁDEJ TICHÁ

Utrpenie je len stupňom k novému šťastiu, k novému životu. Bolesť a smrť nie sú popretím šťastia a života, sú len jeho vystúpením do vyšších polôh.

Pri Ježišovom prázdnom hrobe si to musíme zvlášť uvedomiť. Nádej a očakávanie tohto ticha má preniknúť celé naše myslenie a srdce, má sa stať naším druhým vedomím, silnejším než všetky drobné bolesti a smútok, silnejším než smrť. Tu všetko dostáva celkom nové dimenzie, ktoré sa majú narodiť práve tu, v tomto posvätnom tichu.

P. Jozef Porubčan, S. J.

Počúvaj, čo ti hovorí Ježiš pri jednom zo zastavení krížovej cesty

Až keď som umrel, pribudli mi priatelia. Aj ty si semeno budúcich čias, ale ty chceš ihneď vidieť plody svojich rúk. Moji učeníci často umierajú v beznádeji a hanbe a druhí zbierajú plody nad ich hrobmi.

Druhí žnú radosť a život. Aj teba som postavil, aby si sial pre budúcnosť. To je tvoj kríž. Dávam ti však vieru. Za života sotva uvidíš úspech. Po smrti ťa budú oslavovať. Až potom ťa snímú z kríža, lebo si mal odvahu byť na ňom za života.

Stratiť i poslednú nádej, že budeš na zemi niečo znamenať, to je tvoj kríž. Keď žiješ a seješ, aby druhí žali, vtedy ti ja idem v ústrety. To je tvoje zmŕtvychvstanie.

UKRIŽOVANIE

Počas svojho verejného účinkovania použil Ježiš mnoho kazateľníc, ako napríklad Petrovu loďku odrazenú od brehu, vrch hory, ulice Týru a Sidonu, chrám, vidiecku cestu pri cintoríne, slávnostnú sálu. Ale všetky vybledli v porovnaní s kazateľnicou, na ktorej stál teraz – na kazateľnici kríža. Pomaly ho dvíhali zo zeme, trochu sa zakolísal vo vzduchu a jeho sväté telo sa ničilo. Potom kríž s tupým pádom klesol do pripravenej jamy. Náš Pán posledný raz vystúpil na kazateľnicu.

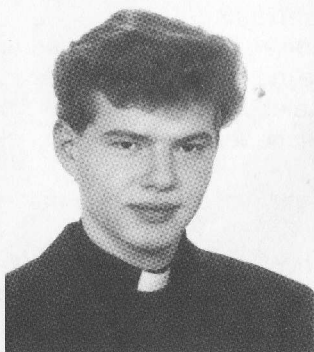
Ako všetci rečníci, aj on si prezrel svoje obecnstvo. Ďaleko v Jeruzaleme videl pozlátenú strechu chrámu, odrážajúcu svoje lúče proti slnku, ktoré malo čoskoro schovať svoju tvár v hanbe. Tu a tam pri chrámových múroch zachytil pohľad tých, ktorí napínali zrak, aby uvideli toho, ktorého temnota nepoznala. Na okraji zástupu boli plachí nasledovníci pripravení zutekať v prípade nebezpečenstva. A boli tam aj jeho kati, ktorí sa chystali hodiť kocku o jeho odev. Blízko kríža bol jediný apoštol, Magdaléna tam stála ako zlomený kvet, čosi zranený. Ale predovšetkým – Bože, zľutuj sa nad ňou! – bola tam jeho matka.

Mária, Magdaléna a Ján – nevinnosť, pokánie a kňazstvo – tri typy duší, ktoré vždy budú pod Kristovým krížom.

Fulton J. Sheen: ŽIVOT KRISTA, úryvok

*Ježiš odovzdal kňazom veľkú
moc – zachraňovať duše*

**DNES NA SLOVÍČKO
S DIAKONOM
MAROŠOM MILOM**

*„Pane, poznal si ma, a predsa si ma vyvolil!
Vezmi si ma teda takého, aký som a urob ma
takým, akým ma chceš mať.“ (biskup Seiler)*

Bojnický rodák **Maroš Milo** pôsobil v minulom roku ako diakon v našej farnosti. Aby sme vám priblížili jeho cestu k diakonátu, položili sme mu pár otázok.

Aká bola vaša životná púť až k nám do Prievidze?

Podrobnejšie o mojej životnej ceste a zvlášť ceste k povolaniu som hovoril na mojej prvej kázni v Prievidzi. Teraz aspoň stručne. Narodil som sa 28. mája 1975 v Bojniciach. Bývam v Zemianskych Kostolnoch. Maturoval som na Strednej priemyselnej škole chemickej v Novákoch. Môj prvý bližší kontakt s Bohom nastal, keď som mal osem rokov. Zvláštnou cestou sa do mojich rúk dostala jedna retiazka. Vtedy som ešte nevedel, že je to ruženec. Vďaka to-
muto ružencu som vlastne začal chodiť do kostola. Povolanie ku kňazstvu som pocítil trochu neskôr. Bolo to vtedy, keď som videl môjho otca po tragickej autonehode zomierať v nemocnici, keď mu kňaz vysluhoval sviatosti. Až vtedy som pochopil, akú veľkú moc odovzdal Ježiš kňazom – zachraňovať duše. Povedal som si: „Pane, ak chceš, urob ma nástrojom svojich rúk.“

**U nás si vás veriaci pamätajú ako vynikajúceho kazateľa (najmä mladí).
V čom máte základ vašich kázni a na čo vkladáte najväčší dôraz?**

Za všetky dary, ktoré Boh ľuďom dáva, môžeme, ba musíme ďakovať len a len Najvyššiemu. Mojimi učiteľmi v tomto smere boli zvlášť starší a skúsenejší kňazi a od nich sa musím ešte stále veľmi veľa učiť.

Avšak, ak by kázne kňazov mali byť len vynikajúce, tak by nespĺňali svoj cieľ a boli by len prázdnu slamou. Iba človek, ktorý zmení svoj život podľa zásad evanjelia, pochopí, čo chce od nás Ježiš. Teda nestačí len počúvať. To dôležité je na každom jednom z nás – KONAŤ!

Zostane vám popri diakonskej službe čas aj na záľuby?

Zo športu to nebolo nikdy nič aktívne, skôr som športoval rekreačne. Venoval som sa najmä tenisu. Rád si zahrám aj šach. Mojou záľubou v súčasnosti je vzhľadom k diplomovej práci – umenie vývoja a stvárňovania liturgického priestoru.

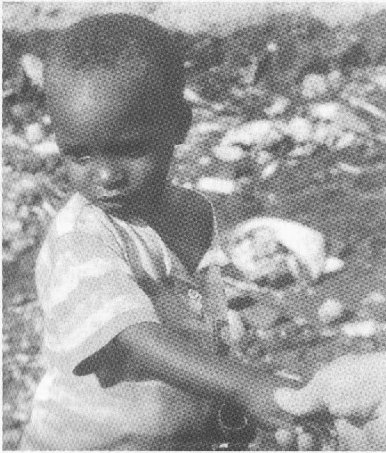
Aké sú vaše pocity pred vstupom do kňazskej služby?

Prvý stupeň posvätného rádu – diakonát - som už prijal. Teraz stojím pred prijatím druhého stupňa – presbyterátu. Pri pohľade na množstvo problémov, starostí a námah by som určite ako človek zlyhal alebo zutekal. Ale v Písme je pre mňa povzbudzujúca veta: „Stačí ti moja milosť, lebo sila sa dokonale prejavuje v slabosti.“ (2 Kor 12,9)

Na tomto mieste by som sa chcel poďakovať za všetky vaše doterajšie modlitby a zároveň vás poprosiť o ďalšie.

Za rozhovor ďakuje *Branislav Bullo*

Redakcia pre nášho diakona vyprosuje veľa Božích darov.

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY

Všeobecný: Aby utečenci a prisťahovalci v bratskom prijatí kresťanmi zakúsili dobrotu Boha, Otca všetkých ľudí.

Misijný: aby národy Afriky, zranené konfliktmi a vojnami, našli v evanjeliu silu, ktorá zvíťazí nad pomstou a násilím a otvorí srdcia pre odpustenie a zmierenie.

Úmysel KBS: Aby sme sa myšlienkami o utrpení a smrti Pána Ježiša a dobrou svätou spoveďou čo najlepšie pripravili na slávenie Veľkej noci.

Elena Holbová

KAM PÔJDEŠ, PANE,

ved' sa zvečerieva.

Z hôľ zbieha noc,
jak nenásytné zviera.

Kam pôjdeš, Pane - .

Závory zvierajú
domy ustráchané.

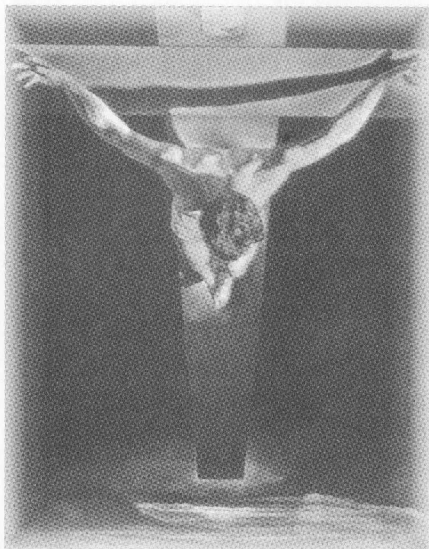
Kam pôjdeš, Pane - .

Súdili z neviný
a zem sa chveje celá.

Kam pôjdeš, Pane,
ved' sa zvečerieva.

Kríž z múk je svedok
a skala privalená.

Zostaň, Pane, s nami,
keď sa zvečerieva.

*„Milovať
znamená ukrižovať seba
pre svojich blížnych.“*

(M. Quist)

Je štvrtok ráno – iba pár hodín uplynulo od Popolcovej stredy. Vychodenou krajinou smerom k Solke pri Nitrianskom Pravne kráčajú muži i ženy. Pán Málik vedie približne tridsať pútnikov, odriekajúcich spoločne i jednotlivo sv. ruženec. Ani chladné počasie ich neodradilo vyniesť svoje, i bolesti iných na Kalváriu v Solke. Až tam, na vyvýšeninu, TICHEJ LÁSKE – Ježišovi. Nielen v čase pôstu – každý štvrtok, ale po celý rok tam čaká Láska milosrdná, odpúš-

ťajúca – ON, ktorý vie všetko o každom, a predsa - tak veľmi miluje ...

„Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti, lebo si svojim krížom vykúpil svet.“

Pútnici pokračujú v modlitbe Krížovej cesty a pokľaknú pri jednotlivých zastaveniach: za Sv. Otca, za biskupov, kňazov, rehoľníkov a rehoľnice, nové kňazské i rehoľné povolania, bohoslovcov, deti, rodiny, redakciu, učiteľov, lekárov, priateľky, za Rodinu Nepoškvrnenej i za púť do Lúrd. Za chorých, trpiacich, telesne postihnutých, zomierajúcich, neveriacich, za duše v očistci ... Jednoducho za lásku k blížnemu. Akoby chceli touto krížovou cestou objasniť tých, na ktorých Bohu záleží a odovzdať ich *bolestnej Matke a jej Synovi*. Prosili sme aj za nový kostol v Prievidzi.

Keď sa chystali chvíľu spočinúť pod krížom, spustil sa lejak. Kvapky dažďa boľavo stekali po siluete ukrižovaného Pána Ježiša: *„Aspoň sa dotknem tvojho kríža. Odpusť!“* tíško zavzlykala postaršia mať.

Pane, tvoja presväta Matka odpustila svetu tvoju smrť z prevelkej lásky k nám, nehodným stvoreniam. Ďakujeme ti, že odpúšťaš našim blížnym i nám z prevelkej lásky ku všetkým.

Anka Gálová

*“Boh nás miluje osobitnou láskou.
Milujte iných tak, ako on miluje vás.”*

Matka Tereza

*“Ak chce niekto dosiahnuť to, aby vlastnil Krista,
nech ho nikdy nehladá bez kríža.”*

Sv. Ján z Kríža

“Ak si Boží Syn, zostúp z kríža!” (Mt 27, 40)

Pri stretnutí so známymi si často podávame ruky, pozeráme do očí a zdravíme sa podľa toho, akí sme si blízki. Je to pekný zvyk, ktorý naše medziľudské vzťahy do istej miery aj buduje. Môže ich však aj pokaziť, ak pripustíme, aby nás ovládli predsudky. Potom sa prvé prestanú podávať ruky, neskôr pozdravy, až sa ľudia navzájom úplne odcudzia.

Ako je na tom náš vzťah k Bohu? On má pohľad uprený na nás, jeho ruka je vystretá a čaká...

Mnohí radi prijímame podávanú ruku a ponárame sa do jeho oslobodzujúceho náručia. Inokedy sme však veľmi zaťažení každodennými starosťami, ktoré sú ako les a nedovidíme preň na “druhú stranu”.

Na stene nám visí kríž s Ukrižovaným, kľáčime pod ním a modlíme sa. Kdesi hlboko v nás sa možno ozývajú **hlasy tých, čo šli okolo toho veľkého kríža na Golgote: “Ak si Boží Syn, zostúp z kríža!” “Ak si Boží Syn..., - podmienka, ktorú počul Ježiš najprv zo satanových úst na púšti.** Tieto slová dostávajú nový zmysel spolu s našou otázkou: “Ako to môžeš Pane dopustiť? Už nemám takmer na nič čas, nevládzem a ty nepri-

chádzaš na pomoc...” Pochováva-me si tak Ježiša deň čo deň stále hlbšie. Jeho slová k nám doliehajú z veľkej diaľky a už ich takmer nepočuť.

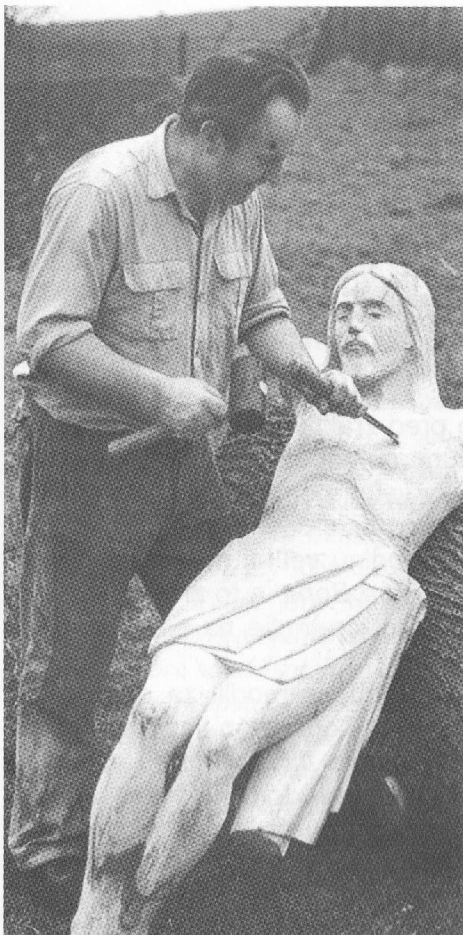
Nutne potrebujeme povzbudzujúci liek, ktorý nás preberie z apatie a ubíjajúcej jednotvárnosti. Pán Ježiš ho ponúka a Panna Mária nám zdôrazňuje jeho dôležitosť. Je ním **MODLITBA.** Nie iba slová, ktoré vyslovujú ústa automaticky, ale hlboká, vážna, dobre premyslená. Ako začať? Asi tak, ako keď stretneme dobrého priateľa. Najprv sa zahľadíme do očí. Pozrime na

obraz Ježiša a ostaňme chvíľu v tichu. Práve ten pohľad a ticho pôsobia upokojujúco. Sv. Terezka

z Lisieux sa o ňom vyjadrila: **“Mlčanie je oblažujúca reč anjelov a všetkých vyvolených.”** Vtedy sa zrodia správne slová, v ktorých Mu k nohám zložíme svoje starosti, problémy a poďakujeme za radosť, ktorá nás stretla. Potom dostávajú hlboký zmysel aj naše krásne, naučené modlitby.

Postupne zisťujeme, že odkrývame Ježiša v svojom srdci. Kúsok po kúsok sa nám odhaľujú jeho tvary, ako keď rezbár vezme do rúk kus dreva a s každou trieskou, ktorá odpadne, sa objavuje tvar budúceho diela. Najprv Jeho tvár

*Boh chce byť
v každom z nás*

s trňovou korunou, bolestne prehnuté ramená s prebodnutými rukami a kvapky krvi. Keď načrieme hlbšie do svojho vnútra a povyhádzujeme zavadzajúce triesky (čo býva veľmi bolestivé), naskytne sa nám nádherný obraz celého Krista. Je plný utrpenia, ale bez neho sa nedá pochopiť jeho víťazstvo.

Vtedy v nás svitá tretí deň. Pán Ježiš vstáva zmŕtvych. Snáď sa nám to zdá neskutočné, ale srdce nám hovorí pravdu. **Bol tu – v ňom – stále.** Od každého z nás záleží, kedy odvalíme ten kameň hrobu, pozrieme si s ním do očí a prijmeme podávanú ruku.

***“Pane, som tak veľmi rád,
život s tebou som už skúsil!”***

M. Melicherčíková

***Najsvätejšia Eucharistia je dar darov,
ktoré nám dal Spasiteľ.
Tajomstvo jeho lásky,
ktoré uzaviera jeho milosti, čnosti, jeho lásku.
Je to sviatosťné oslávenie všetkých tajomstiev a života.***

B. Eymard

Pán môj a Boh môj

*Pane, Pane môj, zachráň ma!
Tu som, drahý môj!
Neopustil som ťa, maloverný.
Ak chceš prejsť cez pokušenia bez pádu
bez váhania ticho a vážne,
musíš sa zveriť mojim rukám,
musíš sa nechať viesť ako malé dieťa.
Pod', podaj mi ruku a už sa neboj!*

M. Quist

Všetko sa odohralo náhle, nečakane pred zrakmi mnohých obyvateľov jedného sídliska. V mrazivom ráne úporne zápasila obetavá doktorka Hilda o záchranu života; i vodič sanitky veľmi pomáhal pri umelom dýchaní otca troch dospelých detí, ležiaceho na studenej zemi. Strácajúci sa život však už nemohol predbehnúť hodinu veľkej milosti, na ktorej spočinula útecha *najväčšieho milosrdenstva Boha*, a to znamenalo koniec pozemskej púte tohto muža. Nastalo stretnutie na pár okamihov tvárou v tvár s Bohom.

Privolaný kňaz – dp. kaplán Norbert sa vrúcne modlil za odpustenie hriechov nebohého, ešte ležiaceho na zemi. Zopár žien tiež odprosovalo Spasiteľa za jeho dušu. Veľké pochopenie tohto kňaza i všetkých ostatných pre bolesť najbližších otvorilo cestu ľuďom k dôvere v Pána Ježiša. To Boh sa k nim skláňal v ich ťažkom živote, no akosi nepočuli, lebo Ho málo poznali, nedôverovali Mu v súzeniach... Bola to i teraz láska Božského srdca, ktorá sa k nim v týchto ťažkých chvíľach prihovárala a pohladila ich cez mamu, viacerých, ale hlavne cez slová duchovného. Sú im za to nesmierne vďační!

Milosťou Boha chcú sa k Nemu viac priblížiť, poznať Jeho pokoj a radosť, pomoc i ochranu Panny Márie. Túžia po náležitej náuke čo najskôr prijať štyri sviatosti krstu. Chce to odvahu, dôveru a vytrvalosť! Pane, požehnaj, prosím, štyrom ratolestiam, ktoré sa pre Tvoju lásku raz určite rozzelenajú v tvojom náručí – ako Tvoje deti – dietky Panny Márie a deti Tvojho Svetla.

Anka Gálová

*Pane, Pane, počuješ ma?
Pane, dvere mi ukáž, chyt' ma za ruku,
otvor mi, cestu mi naznač,
cestu k radosti, cestu ku svetlu.
Ale ...*

*Ale, Pane, počuješ ma?
Dieťa moje, počúvam ťa.
Mám súcit s tebou,
už dlho klopem na tvoje okenice,
otvor mi ich ...
M. Quist*

C
E
S
T
A

L
Á
S
K
Y

S
A
H
A
N
U
T
O

***“Dávajme a nepočítajme pritom.
Jedného dňa nám Pán povie:
- Teraz je rad na mne! - “***

(sv. Terézia z Lisieux)

Znovu mi akoby pomedzi prsty prebehol ďalší týždeň. Uvedomujem si, že dni, ktoré som stratila sa už nevrátia, ani chvíle ktoré stáli za to, aby som sa pristavila a prežila ich naplno.

Je tu deň Pánov a v kostole na kolenách pri lámaní chleba spoznávam Ježiša. Podobám sa Kleofášovi a jeho druhovi na ceste do Emauz, keď sa zhovárali o strašnej smrti Mesiáša. Počuli síce, že sa ukázal po smrti ženám, ale nedokázali tomu uveriť. Tak aj veľa z nás kráča, On sa k nám pridáva, rozpráva sa s nami a ukazuje na okolitých ľuď: *“Hľa, tu som, plačem v dieľati, ktoré si nik nevšíma!”* A my ideme ďalej. *“Pozri, som unavený v tejto starej žene!”* A my ideme ďalej. *“Som slabý a hladný v bezdomovcovi. Viem, že páchnem, ale pomôž...”* Len rýchlo od neho preč! *“Ležím na nemocničnom lôžku a mám bolesti, ktoré sa už nedajú vydržať!”* A my len bežíme, aby sme nemuseli vnímať cudzie trápenie, veď máme svojich dosť. Nech sa o tých ľuď postará niekto iný. *“Počuješ zvonit' umieráčik? Znovu som umrel v opustenom človeku.”* A zas sa ponáhľame sa ďalej...

Prichádza ďalšia nedeľa. Prijímame Pána pri Eucharistickej hostine, sme ním naplnení, ale nevidno to na nás. Treba žiť ďalej. Zhon, náhlenie a akýsi cudzi- nec za nami volá: ***“Ó, akí ste maloverní! Ako ťažko chápete...”*** Nepoznáme HO. Ani podľa tváre, ani podľa slov, či v žiare očí, ani podľa hlasu.

Prichádzajú však chvíle poznania, pôsty našich životov, keď obetovávame to posledné. Vtedy – prebudení – otvárame oči a chvejúc sa, HO spoznávame. Svitá nám, chápeme Ukrižovaného, ale neostáva nám už čas, aby sme v slzách pobožkali jeho nohy. Mizne nám z očí... Pripravme sa však na tie chvíle skôr, začnime hneď teraz! Aby sme raz ostali na tej správnej strane dverí spolu s tými, ktorí ***“... vošli s ním na svadbu a dvere sa zatvorili.”*** (Mt 25, 10)

M.M.

***“Verná to reč: Ak sme s Ním umreli, s Ním budeme aj žiť;
ak s Ním znášame utrpenie, s Ním budeme aj kral'ovať;
ak (Ho) zaprieme, aj On zaprie nás.”***

(2 Tim 2, 11-12)

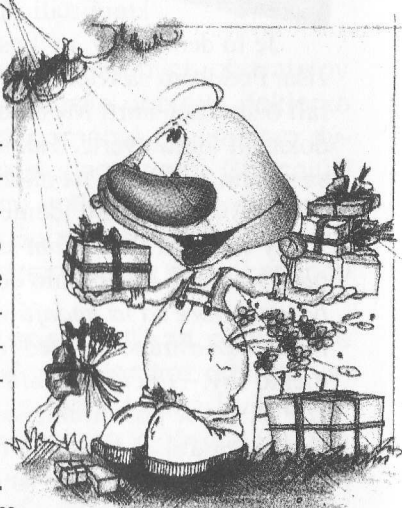
Voňavý, UPLAKANÝ

Milé deti!

Keď mám viac času, rada sa s deťmi prechádzam popri záhradách a už podľa vône, ktorá sa z nich šíri, sa dá uhádnuť, ktorých kvetov tam rastie najviac. Vtom však – aha, tmavý oblak a je po prechádzke. Ak sme boli ešte aj leniví vziať si dáždnyky, vyzeráme o chvíľu ako “zmoknuté kurence”. Určite ste takéto chvíľky prežili aj vy. A možno vám ten dáždnyk mamina aj pripomenula, ale kto by ho bral do školy, keď bolo ráno jasno...

Takito nepozorní bývame aj k Božím napomínaniam. Nejde tu však o nejaké zmoknutie, ktoré sa ľahko usuší, ale o oveľa vážnejšiu vec. Každý duši je prisľúbené prísť do neba a má tam už dokonca aj pripravené miesto. Skúsme byť teda vnímavejší k slovám, ktoré si vypočujeme na svätých omšiach, krížových cestách, či doma v modlitbách. **Ďakujeme Pánu Bohu za každý voňavý kvietok, za úsmevy blízkych i cudzích ľudí a skúsme ich aj darovať ďalej.** Určite urobíme svet krajším a dar, ktorý nám Veľkonočné sviatky prinášajú, budeme prijať s radostnými, dokorán otvorenými srdiečkami.

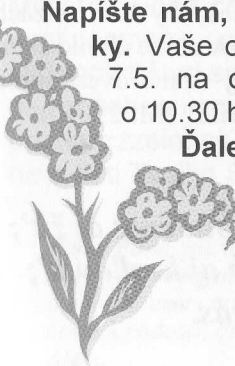
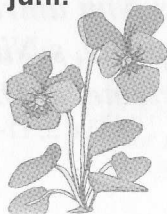
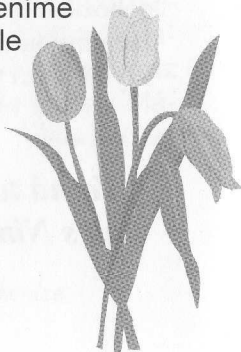

„VESELEHO DARCU BOH MILUJE“
2.10.99

Napište nám, akýže dar to ľuďom prinášajú Veľkonočné sviatky. Vaše odpovede čakáme do 25.4. Víťaza odmeníme 7.5. na detskej svätej omši vo farskom kostole o 10.30 hod.

Ďalej nezabúdajte zbierať a lisovať rastlinky do svojich herbárov na veľkú súťaž v júni!

Maja

DEŤOM PRE RADOSŤ

Taký deň chcel Pán

... Je popolcová streda, začiatok pôstneho obdobia.

U nás DOMa vyhlásený „tichý deň“. Vyhlásila nám ho naša pani riaditeľka p. Vilma Dušičková

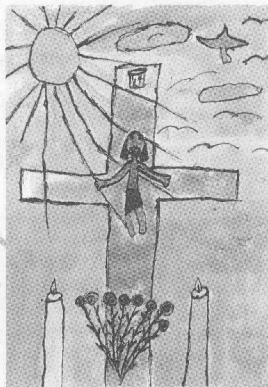
Dokážeme to?

Takto som sa pýtala sama seba. Potom som sa opýtala ešte niekoľkých. Stíšila som hlas... úplne.

Čo len všetko patrí našim deťom? Možno ich táto krásna ticha osloví. A deti mi naozaj rozdávali krásne pochopenie! Svojim šepotkom pripomínali včielky, čo si takto z uška do uška prezrádzajú svoje tajomstvá.

No povedzte, nie je to úžasná Božia milosť a ďalší krásny školský **ZÁZRAK DETÍ?** A práve v deň pôstu...

p. uč. Lenhartová

J. Vozáriková

Bola to určite najväčšia listová zásielka, aká kedy prišla do našej školy. Každá trieda dostala veľkú hrubú obálku, v nej rozprávku a každému žiačik jednu pozvánku. Akú? Koncertovú.

A kto to všetko? V jednej osobe náš páter Ján Lichtner, ako poštár s naozajstnou poštárskou taškou, aj ako Slniečko so žiariacim úsmevom a živou slnečnicou v ruke.

Pozval nás takto na svoj piesňový koncert, ktorý pripravil z príležitosti víťania prvého jarného dňa. Tento deň zároveň vyhlásil za **medzinárodný deň krásneho čarovného slova ŠKOLA**.

Botom sa to začalo! Utorok, 21. marca o 10.00 hodine sa v Piaristickej kostole rozospievali viaceré trilky a zazurčal potôčik. Stačilo privrieť oči a ocitli ste sa na jarnej lúke spolu s vílou Jareňkou, ktorá má vlasy plné kvetov. V pesničkách sme poďakovali za školu, stretli sme svetielko zo školy, aj skákajúceho škriatka Babulita. O-zaj, viete, čo je vlastne škola? "... Šesť písmen má **RADOSŤ**, sedem slovo **ŠŤASTIE**. **RADOSŤ**, to je **ŠKOLA**, **ŠKOLA**, to je **ŠŤASTIE**." Nezabudli sa samozrejme pomodliť a poďakovať Bohu učiteľia za svojich žiakov a deti za svojich učiteľov: **Opatruj mi ich – veľmi – zrána, ale i cez deň pri nich buď. Nech je pre nich otvorená brána a milosrdný raz tvoj súd...**

Chrobáček, ktorý sa práve zobudil, nám nakreslila Zuzka Belisová zo 4. A.

Svetový rekord: Celú hodinu sa spievalo o škole!

Z myšlienok FRANTIŠKY LECHNEROVEJ

Ty, za mňa na kríži trpiaci a umierajúci Spasiteľ, nenechaj svoju drahú Krv pre moju dušu stratenú.

V prípade odlišných mienok skromne ustúpte. Praktizujte univerzálnu – všeobecnú pavlovskú lásku. Nepohrďaj dobrou radou, človek sa učí do smrti.

14. apríla 2000 si pripomínáme 106. výročie úmrtia ctihodnej zakladateľky Kongregácie Dcér Božskej Lásky, ktoré veľmi obetavo pôsobia v našej farnosti.

Dp. DANIEL BÉDI V PRIEVIDZI

Február bol veľmi bohatým mesiacom na zaujímavé akcie. V tomto mesiaci sme na Bojnickom zámku a na mládežníckej sv. omši v Prievidzi 26. 2. 2000 privítali dp. Daniela Bédiho, zodpovedného za sekciu mládeže banskobystrickej diecézy.

Medzi jeho povzbudivými slovami vždy vynikala prosba o vzájomnú lásku medzi mladými. Aby sme vždy boli nositeľmi svetla – sviecami, ktoré svietia pre druhých a ukazujú im správny smer. Stretnutie pokračovalo spoločnými piesňami po sv. omši a nakoniec sme sa presunuli do TRNKY, kde sme tento večer završili „stretkom“. Dúfame, že dp. Daniel Bédi zavíta medzi nás, mladých, aj častejšie a bude nás môcť povzbudiť svojou prítomnosťou.

Braňo B.

Ferdinand Vokál

ZMŔTVYCHVSTANIE

Bez tvojho zmŕtvychvstania,
Pane, vždy by sme boli chudobní.
Nech nás dni akokoľvek rania,
budeme tebe podobní

vo viere, že si opravdivý
Syn Boží a náš Spasiteľ.
A mŕtvi budeme vždy živí,
zbavení svojich hriešnych tiel.

Ak denne takto kráčaš s nami
a my ťa nepoznávame
ako emauzskí učeníci, sami

sme vinní. Odpusť nám, Pane.
Sme vďační, že si zmŕtvychvstaním nás
vykúpil navždy bez rozdielu nás.

MAŠKARNÝ PLES

Každá nedeľa je radostným dňom Pánovho víťazstva. Dňa 27. februára sme ju prežili ešte radostnejšie ako zvyčajne. Už od 13.00 sa mladí a deti začali schádzať v jedálni SOU stavebného. Mladí, aby si ešte trochu precvičili pripravený program, a deti, aby sa stihli prezliecť do masiek. Veď aký by to bol ples bez masiek!

Otvoril ho pán dekan Bednár a po modlitbe sme sa mohli ponoriť do radosti, ktorá vyvierala z Pánovho dňa. Masky tancovali, poskakovali a spievali v rytme hudobnej skupiny SPRAY z Veľkej Lehôtky a zabávali sa na programe, ktorí si pripravili mladí z Prievidze. Nechýbala ani tombola. V podvečer deti vystriedala mládež, tá však bola bez masiek. Radosť a spev pokračovali vo fašiangovej zábave pre mladých. Všetci sme boli ako jedna veselá tancujúca rodina. Nálada zodpovedala myšlienke plesu: **Radosť rozdávaním rastie.**

Hudba a spev hudobnej skupiny SPRAY, doplnená kulisou mladých, stíchla o 21.00, kedy sme sa na chvíľku zamysleli nad prichádzajúcim pôstnym obdobím. Nechýbalo ani odloženie gitary na dočasný odpočinok počas pôstu.

Na záver? **Nech nám radosť vyvierá zo srdca, ktoré nám naplňa sám Ježiš, a nech sme schopní rozdávať ju aj ďalším.** Hudobná skupina SPRAY ďakuje mladým za správnu fašiangovú náladu.

Braňo B.

FESTIVAL GOSPELOVEJ HUDBY LUMEN 2000 V TRNAVE

V dňoch **5.-6. mája** sa v trnavskej Mestskej športovej hale pod záštitou Petra Dvorského uskutoční ďalší ročník festivalu gospelovej hudby LUMEN 2000. V tomto roku bude doplnený o bohatú ponuku športov a seminárov nielen o hudbe.

Festival otvorí v piatok 5. mája Vašo Patejdl. Účinkujú: slovenské kapely a interpreti Attack, Timothy, Richard Čanaky, Atlanta, Zuzana Suchánková & PP Quartet, Mária Podhradská, 3. deň, Continentals Singers, Metelica, Credo, Skalka, Jocaara, Revival, Mimicry, Stanley, El Trumpet (ČR), Pohón (ČR), zahraniční hostia: Three Crosses (USA), Normal Generation ? (Nemecko), Adrian Snell (Anglicko).

Ubytovanie na 2 noci je zabezpečené na školách (10 Sk/noc) – treba si priniesť karimatku a spacák, **strava** len v sobotu (3x – spolu za 50 Sk). **Vstupné** na dva dni činí 170 Sk, na jeden deň 90 Sk. **Blížšie informácie a prihlasovanie** (možnosť hromadného zľavneného lístka na vlak) každú sobotu po sv. omši so začiatkom o 18.00 u sestričiek do 30. 4. 2000.

Angelika P.

Z REDAKČNEJ POŠTY

Vo februárovom čísle Bartolomeja v rubrike **Deťom pre radosť** sme vás prosili, aby ste nám napísali, koho nosíte vo svojom srdci. Keďže na detskej sv. omši bol spomedzi vašich odpovedí vyžrebovaný a odmenený výherca, uverejňujeme jeden krásny list. Napísala nám ho pani Daniela Vážanová. Celú jej rodinku srdečne pozdravujeme a ďakujeme za milé riadky.

Vážený kolektív redakcie Bartolomej!

Uvodom môjho listu prijmite odo mňa krásny a srdečný pozdrav s priáním všetkého dobrého, najmä veľa Božieho požehnania vo vašej práci i v živote. Dovoľte mi, aby som prispela mojou osobnou skúsenosťou do rubriky „Deťom pre radosť“ a v mene našej 5 – ročnej dcéry Veroniky vám zaslala odpoveď na otázku: **„Napíšte nám, koho nosíte vo svojom srdci.“**

Aby som však nepredbiehala. Je krásne pondelkové predpoludnie. Dve staršie dcéry sú v škole, najmenšia dcérka, 5 – ročná, ocinko a ja si vychutnávame chvíle pohody. S manželom sa pri káve v kuchyni zhovárame najmä o predošlom dni – nedeli, i o časopise Bartolomej a o tom, ako rýchlo vyriešila naša najstaršia dcérka krížovku. Spomínam manželovi i to, ako sa trochu potrápila so skladaním štvorlístka do tvaru jedného srdiečka. Vtedy vravím manželovi: „... **ale to nemajú ako súťažnú úlohu. Za úlohu majú napísať, koho nosia vo svojom srdci.**“

Naša malá Veronika v tej chvíli zdvihla hlávku, pozrela na nás svojimi krásnymi očkami a akoby udiveným hláskom nám oznámila: „**NO PREDSA JEŽIŠA!**“ Jej odpoveď nás veľmi milo prekvapila a potešila, zároveň naše srdcia zaplavila neopísateľná vlna radosti a pocit blaha. Naše malé dievčatko bolo veľmi zaujaté svojim kreslením, takže sme mali pocit, že svoju pozornosť venuje len svojej „práci“ a nie nášmu rozhovoru.

Pocit'ovala som silnú túžbu podeliť sa s vami o tento náš nádherný zážitok, aby sme si všetci rodičia uvedomili, aký vzácny dar sme od Pána Boha dostali a dostávame v každom svojom dieťati.

mamina Daniela

HUDOBNÁ SKUPINA SPRAY & DIVADELNÁ SKUPINA AVE

vás srdečne pozývajú

v sobotu 29. apríla 2000 o 19.00 hod.

do farského kostola sv. Bartolomeja v Prievidzi

na premiéru divadelného programu

Tri príbehy s rockovou hudbou o hľadaní Boha.

Ježiš nám nechal tri dary:

Vieru v Otca, Syna i Ducha Svätého

Nádej vo večný život

Lásku k ľuďom a k Bohu.

Ježiš ťa môže uzdraviť! Ak chceš!

NAJHORŠÍ SÚ VLASTNÍ DRACI

Sviatok sv. Juraja – patróna skautov 24.4.

Sv. Juraj (Georgius) pochádzal z Kapadócie. Otec mu zomrel mučeníckou smrťou, matka sa odsťahovala po manželovej smrti do svojej vlasti – Palestíny. Juraj ako vojak mal ohnivú povahu avšak zostal i vo vojenskom stave cnostným a bohabojným vyznavačom Krista. Cisár Dioklecian v tom čase sídlil v Nikodémii. Keď začalo prenasledovanie kresťanov, plukovník Juraj sa pobral k cisárovi a nebojáčne vyznal svoju vieru, hovoriac: *“Ako dlho budete ešte prenasledovať kresťanov, ktorí sa modlia za cisára a vlast, sú vernými poddanými, ale mŕtvym modlám obetovať nemôžu.”* Cisár jeho slová prehlásil za velezradu a kázal Juraja uväzniť. Po niekoľkých dňoch ho dal zavolať k sebe a snažil sa ho hrozbami a sľubmi prinútiť, aby sa odvrátil od svojej viery. Juraj mu odpovedal: *“Cisár, čo mi ty sľubuješ, tým pohŕdam a čím mi hroziš, toho sa neľakám.”* Vedel, že ho čaká mučenícka smrť. Na cisárov rozkaz zavesili Jurajovi na krk ťažký kameň, telo mu lámali na kole, na ktorom boli pripevnené klince, no neprinútili Juraja k modloslužbe. Odsúdili ho na smrť. **Na popravisku sa modlil za obrátenie pohanov, až skončil pod katovým mečom v r. 303. Sv. Juraj bol vždy uctievaný ako jasný vzor bojovníka za vieru a cnosť kresťanskú.**

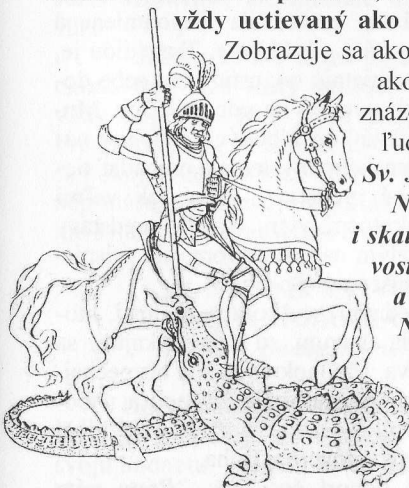

Zobrazuje sa ako mladý, urastený rytier v plnej zbroji na bujnom koni, ako kopijou zabíja draka, ktorý sa pred ním zvíja. Drak znázorňuje pohanstvo i zlého ducha – odvekých nepriateľov ľudstva. (“Naše svetlá“ R. Schokora 1947)

Sv. Juraj je na celom svete uctievaný ako patrón skautov. Nech je nám svetlým vzorom, nech našim skautom i skautkám pomáha premáhať všetko zlo, lož, nespravodlivosť a prispieť k víťazstvu dobra, pravdy, spravodlivosti a lásky.

Nezabudnime, že ani my sami nie sme svätí: každý máme v sebe draka, ktorého musíme v sebe vytrvalo ničiť, alebo i viacerých. Nezabudnime na to, že začínať treba od seba.

sestra Maňka

23.3. Sviatok sv. Vojtecha

Sv. Vojtech sa narodil okolo roku 956 z rodu Slavníkovcov na hrade Libice. Pri birmovke, ktorú mu udelil Magdeburský biskup Adalbert, dostal meno tohoto biskupa. Študoval v Magdeburgu. V roku 983 sa stal po Detmarovi druhým Pražským biskupom. Pre ťažkosti, ktoré mu robili pohanskí krajanovia, odišiel do Ríma, kde roku 989 vstúpil do kláštora sv. Bonifácia a Alexia. Keď sa vrátil do Prahy, založil v roku 993 kláštor v Břevnově. Pôsobil aj v Uhorsku (994-995). Keď v Prahe nemohol obstať, odišiel ako misionár do severného Poľska, potom prešiel k Prusom, kde **zomrel 23.4.997 mučeníckou smrťou. Pápež Silvester II. Ho v roku 999 vyhlásil za svätého.**

**“Keď nás opustíš, tonieme, a hynieme; ale keď
nás navštíviš, zdvíhame sa a žijeme.”**

Tomáš Kempenský

II. NÁBOŽENSTVO

Pokoj alebo zmätok?

O náboženstve sa predpokladá, že prináša pokoj, radosť, nádej a útechu. Očakáva sa, že biedu života pomáha zmierňovať, nie k nej pridávať. Prečo teda toľkí ľudia pokiaľ ide o náboženstvo trpia nepokojom, trápia sa, bolestne sa mučia, pociťujú úzkosť a trpia nezmyselným pocitom viny? Prečo nábožní ľudia prežívajú strasti, ktoré akoby pochádzali z náboženstva? Neodsúdil Kristus farizejov za to, že v mene náboženstva nakladajú na ľudí väčšie bremená? Prečo máme toľko negatívnych postojov, toľko strachu z Boha? To nie je náboženstvo podľa Ježišovho ducha.

Niečo tu nie je v poriadku! Je pravda, že náboženstvo nemá vždy na všetko odpovede, môže však dať mnohým životným problémom, utrpeniu a dilemám zmysel. Môže nás posilňovať, aby sme ich zvládali. Keď je náboženstvo jednou z príčin našej bežnej frustrujúcej životnej situácie, stráca svoju vierohodnosť.

Mnoho z týchto trápení sa zakladá na nesprávnom chápaní, na nesprávnom vysvetľovaní, ktorého sme sa pridŕžovali od detstva – to všetko, umocnené rokmi chybného myslenia.

Skreslené predstavy a obrazy Boha sú nielen teologicky nesprávne, ale môžu viesť k neuróze.

Nezmyselný náboženský strach, úzkosti a povery spôsobujú, že sa náboženstvo stáva smiešne! Boh, ktorý nám dal rozum, sa javí ako nerozumný. Ešte aj v našich dňoch sa niektorí ľudia cítia viní za to, že sú šťastní, lebo si myslia, že pokora znamená pokladať sa za bezcenné-

ho. A čo tí mnohí, ktorí sa nazdávajú, že Boh čaká len na to, aby ich pri niečom „pri-chytil“? Kedykoľvek sa im niečo stane, pokladajú to za Boží trest. Keď na modlitby nedostávajú odpoveď, niektorí cítia, že Boh sa na nich hnevá. Tak načo sa potom modliť?

Boh nás netrestá. Trestáme sa sami. Boh nás ani neodsudzuje, my sa odsudzuujeme.

Boh je za nás, nie proti nám.

Je veľké množstvo neurotických, nekresťanských pocitov viny, ktorými sú presýtené životy ľudí. Je to akoby sa nám nikdy nebola zvestovala nepodmienená láska a neustále odpúšťanie. Tragédiou je, že ľudia odmietajú odpustiť sami sebe dokonca aj po tom, čo im odpustil Boh. Musíme preniknúť do hlbokých záhybov nášho náboženského myslenia a prebádať tieto skreslené predstavy, ktoré tak veľmi oslabujú skutočnú vieru. Takéto predstavy sú nielen zlým náboženstvom, ale prispievajú aj k duševnej chorobe.

Posledným zvyškom neznalosti, ktorej sa ľudia zbavujú, sú stopy týkajúce sa náboženstva. Mnohokrát sa zdá bezpečnejšie zostať v neznalosti a žiť podľa náboženstva svojho detstva, než riskovať hlbší rast vo viere a dôvere v Boha.

Ježiš hovorí čosi iné: **“Preto vám hovorím: Nebuďte ustarostení...”** (Mt 6,25)

V evanjeliu sv. Matúša ďalej znova zdvihuje dôveru v Božiu prozreteľnosť: **“Preto nebuďte ustarostení o zajtrajšok; zajtrajší deň sa postará sám o seba.”** (Mt 6,34)

V celej Ježišovej blahozieste a jeho poslaní ide o odpúšťanie. Cudzoložnej žene Ježiš povedal:

„Nik t'a neodsúdil? ... Ani ja t'a neodsudzujem.“ (J 8, 10-11) Poslednými slovami svojho života sa pokúsil dotknúť sa nás: **“Otče, odpusť im, lebo nevedia, čo robia.“** (Lk 23, 34)

Treba, aby sme do nášho života integrovali skutočnú náboženskú vieru v Ježiša. Táto viera má byť prínosom pre nás, nie záťažou. Musíme prejsť od chybnéj náboženskej viery k zdravej, od detinskej viery k viere dospelého, od viery nezrelej k viere zrelej.

Zdravé náboženstvo je veľmi silnou podporou dobrého duševného zdravia a emocionálnej vyrovnanosti. Ježišovo učenie môže zmeniť život ľudí vykoľajených, ľudí bez nádeje, ľudí ustráchaných. Ježiš uzdravuje, ale musíme mu dôverovať!

Ježiš nás učí trom dôležitým veciam: Boh nás vždy miluje. Boh nám vždy odpúšťa. Boh je tu vždy s nami. Predpokladá sa, že náboženstvo nám prináša pokoj, radosť, nádej, úľavu a útechu. Ak neprináša, niečo nie je v poriadku s nami – nie s naším náboženstvom alebo vierou!

III. NÁBOŽENSTVO A PSYCHOLÓGIA

Sú zlučiteľné?

Dobré náboženstvo a dobrá psychológia sa podporujú a navzájom umocňujú svoju hodnotu. Nemali by sme ich vnímať ako vylučujúce, ale ako navzájom sa doplňujúce. Psychológia môže osvetľovať Kristovo učenie tým, že prehľbuje a očisťuje náš vlastný duchovný vývin a Kristovo poslanstvo tomu pridáva nový rozmer, víziu za hranice toho, čo je ľudské a je základom jeho blahozvesti. Kristus je majstrom psychológie, rozumie ľuďom a ich ľudskej situácii.

Veda o správaní človeka, s celým bohatstvom jej pohľadov, nám pomáha pri

skúmaní a analyzovaní významu a hĺbky Ježišovho poslania. Tým, že Ježiš učil tak na úrovni emocionálnej, ako aj duchovnej, ukázal, že tieto dve roviny splyvajú. Keď to, čo je ľudské, oddelíme od duchovného, nevidíme osobu celú.

V evanjeliu sa Ježiš stretáva s ľuďmi takými, akí sú, a pokúša sa pozdvihnúť ich. Oslovuje tak ich ľudskú, ako aj duchovnú dimenziu. Robí ľudí celými tým, že tieto dve dimenzie dáva do súladu. Inými slovami – **uzdravuje**. Spomeňme si na ochrnutého, Máriu Magdalénu, ženu pri studni...

Ako veda nám psychológia pomáha rozumieť samým sebe, náboženstvo nám zasa osvetľuje náš pojem Boha. Psychológia vysvetľuje ľudské vzťahy, náboženstvo zdôrazňuje náš vzťah k Bohu a ľuďom. Psychológiou sa dostávame do styku sami so sebou, náboženstvom sa dostávame do styku s Bohom. **Ak nedokážeme mať skúsenosť seba samých, ktorých vnímame, ako môžeme mať skúsenosť Boha, ktorého vidieť nemôžeme?**

Láska k Bohu a k blížnemu je základný kameň Kristovho učenia. Ak nemilujeme seba, ako by sme mohli milovať iných a Boha?

Veriť v Boha, prijímať ho a dôverovať mu vyžaduje, aby sme verili, prijímali a dôverovali sebe. Pomocou psychológie môžeme vykoreniť protirečenia, povrchnosť a neurotickú sústavu našej osobnej viery. Psychológia nás učí zdravo sa správať, nadobúdať emočnú celistvosť, aj to ako možno vystúpiť zo seba a za svoje hranice; kresťanstvo nás učí o vykúpení, zmierení a zmŕtvychvstání. Psychológia a kresťanstvo, ako úplne zlučiteľné, sa stretávajú v ľudskej osobe, vzájomne sa podporujú a doplňajú.

Psychológia nie je náboženstvo, hoci niektorí na ňu takto hľadajú. Je však prostriedkom na umocnenie chápania seba.

Jedna zo škôl psychologického mysle-

nia prevyšuje ostatné – Franklova logoterapia, čiže terapia hľadania zmyslu života. Naše chápanie života a naše utrpenia, hovorí Frankl, závisia od zmyslu, ktorý v nich nachádzame. Ak je tu nejaké „prečo“, môžeme nájsť aj nejaké „ako“. Jeho práce sú úvodom do evanjelia.

Ježiš dáva zmysel utrpeniu a smrti, nášmu životu ako celku. Poskytol nám nie natoľko odpovede, ako zmysel. Skutočné duševné poruchy, ktorými dnes mnohí trpia, nie sú neurózy alebo psychózy, ale nezmyselnosť. Ľudia nevedia, aký zmysel má ich život, putujú bez cieľa.

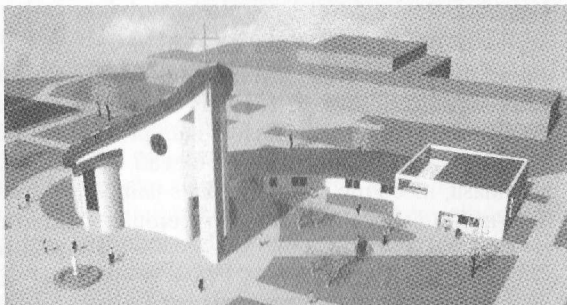
Ježiš vedel presne, kým bol a aký zmysel má jeho život: „*Ja som svetlo sveta. Kto mňa nasleduje, nebude chodiť vo tmách, ale bude mať svetlo života.*“ (J 8, 12) „*Ja som cesta, pravda a život.*“ (J 14, 6) „*Ja som vzkriesenie a život. Kto verí vo mňa, bude žiť aj keď umrie.*“ (J 11, 25)

Psychológia môže slúžiť na podporu hlbšieho chápania samých seba a to nám umožňuje lepšie nasledovať Ježiša. Takže psychológie sa nám netreba báť, ale treba načúvať, čo nám hovorí.

Spracovala V. R.

PRISPIEVATELIA NA PAS- TORÁČNÉ CENTRUM S KOSTOLOM SV. TERÉZIE Z LISIEUX NA SÍDLISKU ZA- POTÔČKY V PRIEVIDZI

**V čase od 29. novembra 1999
do 2. marca 2000 prispelo na
výstavbu centra s kostolom
26 dobrodincov sumou
24 600 Sk.**

- 29.11. Bohuznáma 200 Sk
- 7.12. Bohuznáma 100 Sk
a Bohuznámy 1000 Sk
- 8.12. Bohuznáma 500 Sk
- 14.12. Bohuznáma 1000 Sk
- 20.12. Bohuznáma 200 Sk
- 23.12. Bohuznáma 1000 Sk
- 28.12. Bohuznámy 1000 Sk
a Bohuznáma 2000 Sk
- 29.12. Bohuznámy 1000 Sk a 500 Sk
- 7. 1. Anna Mokrá rod.Trgiňová 500 Sk
a Bohuznáma 500 Sk
- 11. 1. Bohuznáma 1000 Sk

- 25. 1. Bohuznámy 100 Sk
- 28. 1. Bohuznámy Š. J. 5000 Sk
- 31. 1. z účtu SL SP 3000 Sk,
M. K. L. Mikuláš 500 Sk
- 3. 2. Bohuznáma 1000 Sk
- 7. 2. Bohuznáma 100 Sk
- 9. 2. Bohuznáma 1000 Sk
- 11. 2. Bohuznáma 1000 Sk
- 22. 2. Bohuznáma 1000 Sk,
Bohuznámy 1000 Sk
- 28. 2. Bohuznámy 200 Sk
- 2. 3. Bohuznámy 200 Sk.

Za štedrosť darcov vyslovujeme úprimné Pán Boh zaplat'!

Pre všetkých dobrodincov, ktorí chcú aj počas celého roka 2000 kedykoľvek prispieť na výstavbu Pastoračného centra s kostolom sv. Terézie z Lisieux na sídlisku Prievidla Zapotôčky uvádzame **nové číslo účtu: tatra banka, a.s., Vajanského nábrežie 5, P.O. BOX 50, 810 11 BRATISLAVA 111**

č.ú.: 2 623 540 408/1 100

Znovu pripomíname, že za všetkých štedrých darcov, ktorí prispeli akýmkoľvek spôsobom, sa každú prvú nedeľu v mesiaci slúži sv. omša o 10.30 hod v ZŠ Dobšinského na sídlisku Zapotôčky.

Mgr. Libor Straka, administrátor

Mgr. Ján Bednár, dekan

AKO JE TO NA ZAPOTÔČKACH

Farnosť Prievidla – Zapotôčky bola zriadená otcom biskupom Mons. R. Balážom dňa 1. marca 1999. Avšak sväté omše v nedeľu a vo sviatok sa slúžia viac ako dva roky (od 19. 10. 1997). Bohoslužby sú slúžené v provizórnych podmienkach, na školskej chodbe. **Pri príprave sv. omši je treba veľa ochotných a pracovitých rúk. Je potrebné podonášať lavičky z celej školy, pri-niesť obetný stôl, rozprestrieť ko-berce, upraviť prestierania, kvety, obrazy a mnohé iné drobnejšie, ale dôležité predmety. Dôležitou súčasťou sv. omše sú mikrofóny a hudobný doprovod. Aj pri ich za-pojení je potrebný um a zručnosť.**

Spočiatku bývala iba jedna svätá omša, ale postupom času pribúdalo čoraz viac ľudí, a tak od januára t. r. sú v nedeľu slúžené dve sväté omše – o 9.00 a 10.30 hod. Pred začiatkom prvej svätej omše sa modlí sv. ruženec, čo je dobrým znakom na založenie ružencového bratstva. Druhá sv. omša je detská a aby sa deťom lepšie čakalo, spolu so speváckym zborom Nádej oslavujú Boha spevom. Ani pri

čítaní lekcii a prosieb nie je núdza o dobrovoľníkov. Všetko prebieha dôstojne, aj keď sa niekedy musí improvizovať. **Po skončení druhej sv. omše sa zasa musí všetko upratať, dať na svoje miesto, umyť podlaha, aby sa v pondelok mohlo pokračovať vo vyučovaní.**

Duchovným otcom je dp. kaplán Libor Straka, ktorý sa nielen v homílii prihovára milým slovom, ale aj pred a po sv. omši pobudne medzi veriacimi. Svojím vystupovaním, postojom a radami vie povzbudiť nielen dospelých, ale najmä mládež. Veľkými pomocníkmi sú sestričky, ktoré sa venujú hlavne deťom. Čas určený oslave Nebeského otca si nachádza čoraz viac veriacich zo Zapotôčiek.

Aj keď sa hovorí, že Zapotôčky sú mestom bezbožníkov, to už neplatí. Vidno to na účasti a pomoci ľudí, ktorí sa zapájajú do cirkevného života v novej farnosti. Prebudenie nastane po vybudovaní nového kostola, za ktorý sa modlí a vyprosuje pomoc u svätej Terézie z Lisieux, patrónky našej farnosti, každý veriaci človek.

VIETE O TOM, ŽE ...

- *V závere pôstneho obdobia sa budú ešte konať akcie, spojené s pobožnosťou krížovej cesty. Sledujte farské oznamy a zapojte sa aj vy!*
- V nedeľu **9. apríla o 16.00** bude v TRNKE dekanátne stretnutie zástupcov farností dekanátu. Ak viete o niekom, kto má dobré nápady pre mladých, dajte mu o tomto stretnutí vedieť.
- Na **Kvetnú nedeľu (14.-16. apríla 2000)** bude diecézne stretnutie mládeže s otcom biskupom Mons. Rudolfom Balážom v Banskej Bystrici. Záujemcovia, sledujte informácie vo farských oznamoch.
- Svätá omša pre mladých bude v kaplnke na Bojnickom zámku v utorok **18. apríla o 18.00**. Dúfam, že prídeš aj ty za Ježišom!

Branislav Bullo

- Možnosť prihlásiť sa na **XV. svetové stretnutie mládeže so Sv. Otcom v Ríme**, ktoré sa uskutoční v dňoch **10.-20. augusta 2000**, trvá i naďalej, avšak **definitívne končí dňom 30. apríla 2000**. Dovtedy je potrebné odovzdať vyplnenú záväznú prihlášku a taktiež uhradiť poplatok za pobyt a stravu. Bližšie informácie a prihlášky dostanete každú sobotu v TRNKE (Nám. slobody č. 19) od 19.30 do 20.00, ako aj u katechétoch na stredných školách. Zároveň oznamujeme, že i **naďalej môžete prispievať na dopravu** mládeže na toto podujatie na účet v ISTROBANKE č. 10006-73433122/4900.

Angelika Pažická

- **Spoločná sv. spoveď** bude vo farskom a piaristickom kostole 9.4.2000 od 13.30—18.00. Sv. prijímanie pre tých, ktorí už boli v nedeľu ráno na sv. omši sa bude podávať každú celú hodinu, t.j. o 14.00, 15.00, 16.00 a 17.00.
- **Spoločné pomazanie chorých** sa bude udeľovať vo farskom kostole pred Veľkou nocou v pondelok 10.4.2000 pri sv. omši o 16.30. Chorí sa môžu vyspovedať v prvopiatkovom týždni, alebo aj v pondelok 10.4.2000 od 15.00—16.30.
- **Chorých doma** budeme spovedať pred Veľkou nocou vo štvrtok 13.4.2000 a v piatok 14.4.2000 od 8.00—12.00.

Ján Bednár, dekan

KREŠŤANSKÉ AFORIZMY

Peniaze: Neľutujeme pohana, čo sa hrnie za peniazmi, ale ľutujeme kresťana, ktorého peniaze priťahujú.

Plač: Ak budeš nad nedostatkami svojich blížnych plakať, až potom sa odvažuj o nich aj hovoriť.

Pocta: Keď nám neznámi ľudia vzdávajú poctu, vždy myslíme na tých, ktorí nás dobre poznajú a chápu našu biedu.

Podceňovanie: Podceňovať svojho blízkeho, nech je to ktokoľvek, znamená preceňovať sám seba.

Podmienky: Kto sa príliš zaujíma o svoje vlastné životné podmienky, stráca záujem o to, ako naplniť Božie podmienky večného života.

Podobenstvá: Ježiš hovoril o nebeskom kráľovstve len v podobenstvách preto, že žiadne z pozemských kráľovstiev sa mu v ničom nepodobá.

Pripravil *Emil Ochat*

TAJNIČKA

	1	2	3	4	5	6
A						
B						
C						
D						
E						
F						
G						

A – cestovná kancelária – značka sekundy

B – **1. časť tajničky** – Zdenka, Peter (iniciálky)

C – administratívny (skr.) - tá, tamtá

D – dopis – chem. značka arzenu

E – matka Panny Márie – chem. zn. draslík a ytrium

F – franc. mužské meno – citoslovce zjojknutia

G – nemecký jazyk – vieme (po česky)

1 – význam mena Peter – skratka knihy Genezis

2 – pracuj v ordinácii

3 – hlavné mesto Talianska – vidiny v spánku – volt

4 – brat Gábora Vlkolinského – zatajuje

5 – spojka – **3. časť tajničky**

6 – **4. časť tajničky** – **2. časť tajničky**

Pomôcka – GUY

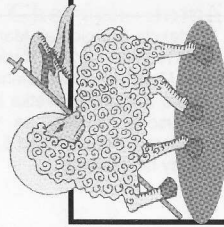
Vylúštenú tajničku nám posielajte do 25.4. Víťaza vyžrebujeme 7.5. na detskej svätej omši vo farskom kostole o 10.30 hod.

BARTOLOMEJ – časopis prievidskej farnosti s cirkevným schválením BÚ v B.B. č. 1127/98

Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Prievidzi, vychádza raz mesačne. Adresa: Redakcia Bartolomej, Mariánska 4, 971 01 Prievidza, tel.: 0862/542 28 01. www.bartolomej.miesto.sk Zodpovedná redaktorka: Ing. Katarína Thomayová, teologický poradca: Mgr. Ján Bednár, dekan. Grafické spracovanie: Mária Melicherčíková. Členovia red. rady: Branislav Bullo, Ing. Jana Hubová, Mgr. Emil Ochat, Monika Ivanišová, Janka Balážová, Kvetka Laurincová, P. Ján Hríb, Sch. P., Anna Gálová. Jazyková korekcia: Mgr. Martina Grolmusová. Náklady na tlač: cca 8,- Sk. Tlač: **PATRIA I., spol. s r. o. Prievidza**. Tlač registrovaná Okresným úradom v Prievidzi pod č. MT 1/1994. Redakcia si vyhradzuje právo výberu a úpravy príspevkov. Nevyžiadané rukopisy nevraciam.

PROGRAM BOHOSLUŽIEB, POKLÔN A POBOŽNOSTÍ

POČAS VELKONOČNÝCH SVIATKOV 2000

	Zelený štvrtok 20.4.	Veľký piatok 21.4.	Biela sobota 22.4.	Veľko- nočná nedela 23.4.	Veľko- nočný pondelok 24.4.
Farský kos- tol	18⁰⁰ 19¹⁵ - 21⁰⁰ -poklona	15⁰⁰ 1615 -21⁰⁰ -poklona	7³⁰ -18¹⁵ -poklona 18³⁰	7³⁰ 9⁰⁰ 10³⁰ 17⁰⁰	7³⁰ 9⁰⁰ 18⁰⁰
Piaristický kostol	18³⁰ 19³⁰ -21⁰⁰ -poklona	18³⁰ 1930 -21⁰⁰ -poklona	7⁰⁰ -ranné chvály 7¹⁵ -poklona 18³⁰	6⁴⁵ 9³⁰ 11⁰⁰	6⁴⁵ 9³⁰ 11⁰⁰
Mariánsky kostol	—	—	—	9⁰⁰	9⁰⁰
ZŠ Dobšinské- ho	—	—	—	9⁰⁰ 10³⁰	9⁰⁰